

Dosarul nr. 2ra-505/2019

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: V. Martînenco)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Panov, M. Anton, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

20 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Mariana Pitic
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Marina Tcaci,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe
Acțiuni „Apă Canal Chișinău” împotriva Marianeii Tcaci cu privire la încasarea
datoriei și cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care
a fost respins apelul declarat de către Marina Tcaci și a fost menținută hotărârea
din 01 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana

c o n s t a t ă :

La 27 aprilie 2017, SA „Apă-Canal Chișinău” a depus cerere de chemare în
judecată împotriva Marinei Tcaci cu privire la încasarea datoriei și cheltuielilor de
judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că în baza contului personal nr.16060, deschis
pe numele Marinei Tcaci, SA „Apă-Canal Chișinău” a prestat servicii de
alimentare cu apă și recepționare a apelor uzate.

Reclamanta a indicat că pârâta nu a achitat în termen pentru serviciile prestate
și, astfel, s-a format o datorie la serviciile de alimentare cu apă și recepționare a
apelor uzate, pentru perioada ianuarie 2010-aprilie 2017, în sumă de 18 867,20 de
lei.

SA „Apă-Canal Chișinău” a menționat că pentru soluționarea litigiului pe cale
extrajudiciară a fost expediată în adresa Marinei Tcaci reclamația nr. 11.5-08/22
din 20 martie 2017, însă nu a primit nici un răspuns.

A relevat că pârâta manifestă o atitudine iresponsabilă, neexecutându-și
corespunzător obligațiunile asumate.

Astfel, a solicitat încasarea din contul Marinei Tcaci în beneficiul SA „Apă-
Canal Chișinău” datoria în sumă de 18 867,20 de lei și cheltuielile de judecată
formate din achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 566,05 de lei.

Prin hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana a
fost admisă acțiunea și a fost încasat de la Marina Tcaci în beneficiul SA „Apă-
Canal Chișinău” datoria pentru serviciile prestate, pentru perioada ianuarie 2010-
aprilie 2017, în sumă de 18 867,20 de lei și cheltuielile de judecată formate din
achitarea taxei de stat la depunerea acțiunii în sumă de 566,05 de lei, iar în total
suma de 19 433,25 de lei.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 15 februarie 2018, Marina
Tcaci a declarat apel împotriva hotărârii din 01 februarie 2018 a Judecătoriei
Chișinău, sediul Ciocana și a solicitat casarea acesteia.

Prin decizia din 04 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Marina Tcaci și a fost menținută hotărârea din 01 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana.

Instanța de apel pentru a respinge apelul, făcând referire la prevederile pct. 17, 18 din Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemul de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea nr. 191 din 19 februarie 2002 a Guvernului RM, art. 25 al Legii serviciilor publice de gospodărie comunală nr. 1402-XV din 24 octombrie 2002, și-a argumentat concluzia prin faptul că aceste prevederi legale denotă cert temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe.

Astfel, Colegiul a reținut că conform actului din 15 aprilie 2016 de inspectare a stării evidenței și folosirii apei din ap. XXXXX, pe numele Marinei Tcaci a fost emisă o prescripție, potrivit căreia pârâta urma în termen de trei zile să achite datoria acumulată la apă în sumă de 17222,19 de lei (f.d.8), iar potrivit actului de sigilare la 14 decembrie 2016 au fost efectuate lucrări de conectare a contorului cu țeava (f.d. 9).

Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău a reținut că conform informației despre achitarea serviciilor locativ-comunale de către locatarul Marina Tcaci, domiciliată la adresa XXXXX pentru perioada ianuarie 2010-iunie 2015 datoria pentru consumul de apă potabilă a constituit suma de 15917,21 lei.

În mod distinct, Colegiul a reținut că conform actului de control din 18 aprilie 2017 al datoriilor pentru serviciul public de alimentare cu apă și de canalizare, abonatul nr. 16060 – Marina Tcaci, adresa XXXXX a acumulat o datorie în sumă de 18867,20 de lei, formată pentru perioada de ianuarie 2010-aprilie 2017 (f.d.12). Prin urmare pârâta în luna noiembrie 2015 a achitat suma de 182,22 de lei, însă potrivit facturii lunare urma să achite suma de 164,61 de lei, pentru serviciile prestate pentru luna noiembrie 2015, iar în luna ianuarie 2017 apelanta-pârâta a achitat suma de 119,47 lei, însă potrivit facturii urma să achite 82,71 de lei.

Instanța de apel a constatat că în perioada anilor 2015-2017 apelanta a efectuat achitări în diferite sume, fapt recunoscut de aceasta și în referința depusă. Prin urmare conform prevederilor art. 277 din Cod civil, cursul prescripției extinctive a fost întrerupt, în cazul în care debitorul a săvârșit acțiuni din care a rezultat că recunoaște datoria.

De asemenea, Colegiul a relevat că apelanta nu a contestat pe cale judecătorească facturile de plată a serviciului de alimentare cu apă, astfel, în mod tacit, a fost de acord cu acestea și a acceptat, însă nu a achitat.

Distinct de cele constatate, Colegiul a considerat ca neîntemeiat argumentul apelantei invocat în cererea de apel, precum că instanța de fond în mod eronat a prelungit termenul de adresare în judecată a SA „Apă-Canal Chișinău”.

Or, apelanta prin achitarea datoriei a întrerupt curgerea termenului de prescripție și a recunoscut de fapt datoria în sumă de 18 867,20 de lei.

În această ordine de idei, instanța a considerat că toate argumentele și afirmațiile invocate de apelantă sunt vădit lipsite de suport juridic.

La 09 ianuarie 2019, Marina Tcaci a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat casarea acesteia și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că consideră neîntemeiate actele judecătorești contestate, deoarece instanțele au încălcat și aplicat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A indicat că prima instanță și instanța de apel au evitat obligația de a îndeplini justiția potrivit legii, au examinat în mod superficial circumstanțele cauzei, nu au pătruns în esența litigiului și nu au evaluat în mod corect toate circumstanțele și dovezile disponibile în procesul de luare a deciziilor, ceea ce i-a încălcat în mod direct drepturile sale la un proces echitabil.

În context, recurenta a specificat că instanța de apel a argumentat relația sa contractuală cu SA „Apă-Canal Chișinău” cu privire la deschiderea din partea lor a contului personal nr. 16060 din proprie inițiativă, fără notificarea sa și au înregistrat contractul, or, nu cunoaște în baza căror temeieri juridice și anume când acest cont personal a fost deschis pe numele său, în cazul în care a avut relații juridice cu APLP nr. 54/219.

Totodată, a indicat că în conformitate cu legislația în vigoare, furnizorii nu au dreptul să depună acțiuni de acest gen, cu excepția cazului în care au contracte directe cu consumatorii, în caz contrar, asemenea cereri sunt supuse respingerii, fapt ce se indică direct în recomandările Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova.

Recurenta a notat că la 05 octombrie 2012, Curtea Supremă de Justiție a examinat cererea depusă de Protecția Consumatorilor împotriva SA „Termocom” și a altor întreprinderi care depun acțiuni împotriva debitorilor pentru serviciile prestate fără a avea contracte directe cu aceștia și Curtea a decis că, doar, în cazul în care există contracte directe cu consumatorii, SA „Termocom” și altor prestatori de servicii sunt în drept să acționeze în judecată creditorii.

La caz, Marina Tcaci a invocat că Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemul de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea nr. 191 din 19 februarie 2002 a Guvernului RM, a fost completată de anexa nr. 10, care precizează într-un mod specific faptul că acordurile dintre proprietarii și chiriașii apartamentelor din clădiri rezidențiale, cămine trebuie încheiate direct cu furnizorul de servicii. Încheierea contractului fiind inițiată de către furnizor prin trimiterea unui aviz către consumator cu un contract standard. Pentru a încheia un acord, consumatorul trebuie să furnizeze documentele necesare care confirmă dreptul de proprietate, alte drepturi reale, precum și o copie a actului de identitate și ultima chitanță a achitării serviciilor respective. În caz că există datorii privind serviciile acordate, se întocmește o schemă de plată a datoriilor pe părți, convenită de ambele părți, care se atașează la contract. Or, atunci când consumatorul nu recunoaște datoriile istorice acumulate înainte de instalarea (contorului) dispozitivului de măsurare în apartament, prestatorul de servicii este obligat să încheie un acord și își rezervă dreptul de a primi datoriile confirmate de către administrator conform hotărârii instanței de judecată.

Prin urmare, recurenta a considerat că instanța de apel nu a făcut o apreciere corectă, respectiv decizia nu poate fi legală, deoarece contravine pct. 17-18 din Regulamentul supra citat.

De asemenea, recurenta a indicat că, contrar prevederilor art. 267 din Codul civil și argumentelor sale cu privire la faptul că nu există motive obiective și valabile pentru omisiunea termenului de prescripție de către SA „Apă-Canal

Chișinău”, în mod eronat instanța de apel a decis să considere plata plății chitanței către APLP nr. 54/219 (pentru încălzire) ca bază pentru prelungirea termenului de prescripție.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 04 octombrie 2018.

La data de 05 noiembrie 2018 decizia din 04 octombrie 2018 emisă de Curtea de Apel Chișinău a fost publicată pe pagina web „Portalul instanțelor naționale de judecată”.

De asemenea, din materialele dosarului rezultă că la 06 noiembrie 2018 decizia integrală a instanței de apel a fost expediată participanților la proces (f.d. 130), dar la actele cauzei nu se regăsește dovada de recepționare a deciziei motivate de către părți.

Astfel, Colegiul consideră că recursul declarat de către Marina Tcaci, la 09 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu articolul 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Marina Tcaci, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Primarul mun. Bălți, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Marina Tcaci, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Marina Tcaci.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Mariana Pitic

judecători

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat